

Lep uvod v adventni čas

Zadnje peš romanje v letošnjem letu 30.november 2025

Na prvo adventno nedeljo, v čudovitem, hladnem, a jasnem jutru se nas je pri Jožetu in Vesni Stanovnik zbralo kar lepo število romarjev žirovskega romarskega društva ŠmaR. Čeprav je bila ura zgodnja, temo so razsvetljevale le zvezde ter nekaj prižganih luči, je bilo med nami čutiti vedrino, spočitost, saj smo bili spet skupaj, spet namenjeni na eno naših skupnih romanj. Tokratni cilj je bil kot že precej let Sveti Andrej na Planini nad Horjulom. Natanko na njegov god, 30. novembra je letos prišla ta nedelja. Tudi naš gospod župnik Andrej Jemec ta dan goduje in spomnili smo se ga v skupni molitvi.

Jože in Vesna sta nam postregla s toplim šipkovim čajem, v katerem je bilo čutiti tudi dodan med, pa s malce močnejšo kapljico zdravja iz steklenice ter s prigrizki, ki dajo nekaj moči za nadaljevanje poti. Vpis v knjigo romanj in pozdrav Matjaža ter Sebastijana, molitev za začetek in korak se je lahko začel. Le nekaj lučk, ki so sijale z naših glav je bilo videti, ko se je procesija romarjev vzpenjala proti Žirovskemu Vrh. Premišljevanje, pogovor ali le trenutki tišine so bili med nami. Prekrasen dan se je ponujal, ko smo iz gozdčka prišli na plano. V daljavi pa kot zlata krona, s soncem obsijani gorski vrhovi, med katerimi je seveda kraljeval ponosni Triglav. Le narava in Bog lahko naslika tako umetnino, kateri smo bili priča. Kakšen privilegij smo imeli, da smo lahko to opazovali. Nebo popolnoma brez oblačka, veter je še trdno spal in ni mršil vej in naših las. Ko smo prispeli do Pijeve kapelice, je dan že premagoval temo, ura pa je odbila natanko sedem. Čas je bil za molitev in prve skupne fotografije, za katere je poskrbel Matjaž, pa seveda naša zvesta fotografinja Urška Pagonova. Tokrat je molitev vodila Marjanca. Po kratkem premoru smo jo zopet ubrali v klanec, prav hiteti nam ni bilo potrebno, saj je bil čas vseskozi na naši strani. Imeli smo ga torej dovolj. Malce smo spremenili traso, da je bilo še nekoliko bolj zanimivo, občudovali smo lahko okolico, poslušali redko ptičje žgolenje in v daljavi lajež kužkov, ki smo jim zmotili njihov nočni počitek. Ja, v teh nekoliko oddaljenih domačijah je pes prej varuh kot le hišni ljubljencek. Morda pa le odženejo kakega nepridiprava, ki si zaželi vstopa v kako hišo in si kaj prisvojiti. Sonce je že posijalo izza obzorja, ko smo prispeli na Goli Vrh, od tam pa smo se spustili proti Suhemu Dolu, tokrat ne po bližnjici, saj je verjetnost razmočenih tal bila prisotna. Bolje malo dlje, pa s suhimi nogami, kajne. Med potjo so se nam pridružili še posamezniki, ki so imeli isti cilj. Cerkvica Svetega Andreja se nam je ponujala kot na dlani in le še kratek lahek vzpon proti Planini nas je čakal. V Suhem Dolu se nam je pridružil še Valja in po nekajminutnem počitku smo krenili proti cilju. Na razpotju pod cerkvijo na Planini smo naredili še zadnje fotografije. Nekateri znajo imenitno pozirati, nekateri pa se raje skrijemo kam v ozadje. V garaži domačije Cankar sta nas kot že tolikokrat postregla prijazna gospodarja. Imenitna ocirkovka, pa topel čaj in šilce močnega je bil krasen zaključek romanja pred seveda glavnim delom, sveto mašo. Če se je kdo preveč spotil, je bil ogrevan prostor kot nalašč za preoblačenje v suhe majice, da hlad cerkve ne bi povzročil kakega prehlada. Pritrkavanje v cerkvi na vrhu grička je vabilo k maši in tudi mi smo še zadnjič ta dan vzeli pot pod noge. Le nekaj korakov je bilo potrebnih. Cerkvica se je dodobra napolnila z romarji, pred oltar pa je stopil župnik iz Šentjošta gospod Franc Kadunc. V nagovoru je poudaril pomen pričakovanja rojstva Odrešenika, kako ga je dobro sprejeti medse in biti predvsem dober in hvaležen. Pri daritvi svete maše smo v svojih mislih morda razmišljali o našem življenjskem romanju, pa morda tudi o letošnjih, ki smo jih opravili skupaj, kot ena družina, v dobrem ali nekoliko slabšem. Lepo je bilo, ni kaj dodati. Spet smo drug drugemu dokazali pripadnost, sebi pa vztrajnost in moč, da premagujemo tudi nekoliko zahtevnejše cilje. Lepšega zaključka romanj si ne bi mogli želeli. Sonce na nebu, sonce v naših srcih. Le še končni blagoslov in spet smo se podali v lep sončen nedeljski dan. Vtise letošnjih romanj bomo verjetno še nekaj časa zbirali vsak pri sebi, skupaj pa zagotovo ob našem naslednjem srečanju. Čaka nas še občni zbor, kjer bomo naredili obračun za nazaj in stkali načrte za naprej. Do tedaj pa naj bo vsak dan eno prijetno, lepo in doživeto romanje proti najlepšemu

prazniku, Božiču, rojstnemu dnevu Jezusa Kristusa. Naj nas ne zaslepijo luči v naši okolici, raje prižigajmo tiste drobne nevidne lučke v naših srcih, ki hkrati lahko zasvetijo tudi v srcih naših najbližjih. Vesel, blagoslovljen in miru poln Božič vsem želimo romarji romarskega društva ŠmaR Žiri.

Žiri, november, 2025

zapisala; Metka Bogataj

